

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ο Ναπολέων προς την Ίωσηφίνα.

Μιλάνο

«... Έλπίζω να λάβω τα γράμματά σου εδώ. Ξέρεις, αγαπητή μου Ίωσηφίνα, με πόση χαρά τα διαβάω. Απόψε θα φύγω για την Βερόνα και από εκεί θα ύπαιω εις τή Μάντοβα, και ίσως έλθω και στό Μιλάνο να σε φιλήσω.

Έλπίζω πώς θα είσαι έντελώς καλά και θα με συνοδεύσης εις τό στρατηγείον.

Είσαι ή χαρά τής ζωής μου και ή αγάπη τής καρδιάς μου. Έκαμα ό τ ήτο δυνατόν για τους προστατευομένους σου. Θα έλθουν και αυτοί εις τό Μιλάνο. Χρειάζεται όμως ύπομονή.

Χαίρε. ώφρα! καλή και άσύγκριτη γυναίκα, χαίρε θείο πλάσμα! Χιλιά φίλια.

Βοναπάρτης

Τού ίδιου προς την ίδιαν

«... Γιατί να είμαστε μακριά; Πρόσεξε, Ίωσηφίνα! ένα βράδυ θα σπάσω τήν πόρτα πού με χωρίζει από σένα και θα σε πάρω στην άγκαλιά μου. Πεθαίνω από άνησυχία. φίλη μου! γιατί δεν μου γράφεις; Γράψε μου γρήγορα όπό έκείνα τά γλυκά λόγια, πού γεμίζουν τήν καρδιά από ένθουσιασμό και λατρεία. Σε λίγο έλπίζω να σου δώσω χιλιάδες θερμά φίλια. βασιλίσσά μου.

Ναπολέων.

Τού ίδιου προς την ίδιαν

Ένίκησα τόν έχθρό. Είμαι πεθαμένος από τήν κόουρασι. Σε παρακαλώ ν' άναχωρήσης άμέσως και ν' έρθής στη Βερόνα. Έχω ανάγκη από τή συντροφιά σου, γιατί αισθάνομαι πώς ύ' άρρωστίσω βαρεια. Έχω πυρετό. Σε φιλώ.

Ναπολέων

Τού ίδιου προς την ίδιαν

Μοντεπέλο 10 Σεπτεμβρίου

Ο έχθρός κατετροπήθη, αγαπητή μου φίλη. Χίλιοι ότακόσιοι αιμιάλωτοι συνελήφθησαν! Οι ύπόλοιποι εινε νεκροί και τραυματίαι! Έχουμε στά χέρια μας 10 000 άλογα για νά επιτεθούμε στη Μάντοβα αύριο. Ποτέ δεν ήλπιζα μία τέτοια καταπληκτική επιτυχία. Η Ιταλία και τό Τυρόλο άνήκουν πειά στη Δημοκρατία. Τώρα έτοιμάζομε νέο στρατό για νά συμπληρώσουμε τό έργο μας.

Θά ιδωθούμε σε λίγες ήμέρες. Θα εινε ή γλυκύτερη άνταμοιβή για τους κόπους και τους κινδύνους πού διέτρεξα Σ' αγαπώ και είμαι δικός σου.

Βοναπάρτης

Τού ίδιου προς την ίδιαν

Δεν σ' αγαπώ πειά, Ίωσηφίνα. Σε μισώ. Είσαι κακιά, άδέξια και δεν γράφεις ποτέ. Δεν συλλογίζεσαι τόν άνδρα σου, πού περιμένει αγωνιωδώς ένα σου γράμμα... Μου στέλνεις πού και πού δύο γραμμές σάν να ήμουν ξένος.

Τί κάνετε όλη τήν ήμέρα, κυρία; Ποιά σοβαρή έργασία σάς άπασχολεί και δεν έχετε καιρό να γράψετε στον αγαπημένο σας; Είμαι άνήσυχος αλίθεια, κυρία.

Έλπίζω σε λίγο να σε σφιξώ στην άγκαλιά μου και να σε φιλήσω με θερμή αγάπη και λατρεία!...

Ναπολέων

Τής Κομήσης ντε Σαμπρόν προς τόν Ίσπόνη ντε Μπουφλέρ

Μή με μισής γιατί σ' αγαπώ πολύ. Λυπήσου με γιατί είμαι

αδύνατο πλάσμα. και γέλα με τήν τρέλλα μου. Σήμερον είμαι άφρανισμένη από τύψεις και ντροπή. Σκέπτομαι τό ένδιαφέρον πού έδειξες για μένα, σκέπτομαι τή φίλια σου και τήν αγάπη πού μου έδωσες από τότε πού σε γνωρίζω και βρισκομαι πώς είμαι ένα τέρας άχαριστίας. Έχε ύπομονή, παιδί μου, και θα προσπαθήσω να σε κάνω να ξεχάσης τά σφάλματά μου. Δεν θα σου δείξω πειά τή ζήλεια μου, γιατί σε θέλω εύτυχιμένο. Πήγαινε όπου θέλεις, κάνε ό τ θέλεις, είσαι έλεύθερος, θέλω να με αγαπής και να είσαι δικός μου με τή θέλησή σου. Θι ήταν άδικο να σε στερήσω από τής χαρής του κόσμου. Χαίρε, καρδιά μου. Νά ξέρεις ότι κανείς στον κόσμο δεν σ' αγαπώ όσον έγω, και ότι ή ζωή μου έχει αξία μόνο άν τήν περάσω μαζί σου.

Χαίρε Λουίζα

Τής δεσποινίδος Κλαιρόν προς τόν Διδερό!

Φίλε μου, με έσωσες με αυτό τό γράμμα σου. Δεν ήλπιζα πειά να μάθω νέα σου. Θα έλθω να σ' ευχαριστήσω. Για όνομα Θεού, μην είσαι κακός μαζί μου... Τρέμω για τήν αγάπη μας... Η αγάπη, ειναι τόσο λεπτό πράγμα... Είναι σάν ένα πουλάκι πού τρέμει μή βρέξη τά φτερά του.

Ο, τ και άν σου ειπώ, ή άλιθεια ειναι αυτή! Η δική μου αγάπη ειναι πειά μεγάλη από τή δική σου.

Μαρία

Τής Ίλιας προς τόν ίδιον

Ξεχνώ τά δάκρυα πού έχουσα για σένα. Άς ζήσουμε για νά χαρούμε μαζί ένα ώραίο όνειρο... Για νά επανρθώσθε τήν άδικία σας... Υπήρξατε άδικοι σε μένα. Σας ειδοποιώ ότι, είμαι τσσαν καλή, όστε τά ξεχνώ όλα. Δεν έχω καιρό να σας γράψω περισσότερα.

Μαρία

Τού Βασιλέως Έρρίκου προς τήν ώφραϊαν Γαβριέλλαν

Αγαπημένη μου,

Πειά αγαπημένη ή απ' ταις γυναίκες! Πώς να σου έκφρασω ό, τι αισθάνομαι για σένα, πώς να σου πώ με λόγια τήν αγάπημου. Είσαι ένα διαμάντι! Είσαι ένας άγγελος πού τόν έστειλε στή γή ό Θεός για τό καλό τών ανθρώπων.

Η καρδιά σου εινε ένα κομμάτι χρυσάφι!

Θά ήσουν μοναδικό στολίδι για τό θρόνο τής Γαλλίας, χρυσή μου, κι' άς λένε ό, τ: θελουν οι μοχθηροί, όλοι αυτοί πού με τριγγυρίζουν και με κολακεύουν για τό συμφέρον τους.

Σύ, Γαβριέλλα μου, είσαι γεννημένη βασίλισσα. Είσαι άγγελος μέσα στής γυναίκες, Βασίλισσα διαλεκτή μέσα στής έστεμμένες όλου του κόσμου. Αν είχαν όλες ή γυναίκες τή καρδιά σου, ή άνθρωπότης θα ήταν πειά εύτυχημένη. Σε σκέπτομαι κάθε στιγμή. Τό γλυκό προσοπάκι σου ίνε ό ήμισος τής ζωής μου. Πολλές φορές μου χεταί να τά πετάξω όλα προς χάριν σου. Θρόνο, τιμαίς, δόξαν.

Τι αξίζουν όλα αυτά μπρός σ' ένα σου μειδίωμα, σ' ένα σου φιλή; Στ' αυτιά μου ήχει πάντοτε ή μελωδία τής φωνής σου. Βλέπω ταις άκτινες του ήλιου και μου θυμίζουν τά χρυσά σου μαλλιά.

Έλπίζω να σε ξαναδώ γρήγορα. Γιατί συ είσαι ή ζωή μου, ή εύτυχία μου, ή χαρά μου, ή γαλήνη μου, τών ματιών μου τό φώς συ είσαι τό πάν!

Χαίρε πολυαγαπημένη μου Γαβριέλλα...

Σου φιλώ γλυκά τά λεπτά σου χερσάκια.

Έρρίκος

